

Mérsékelt színvonal

Vélemények a Középiskolások XVII. Művészeti Vetélkedőjéről

A középiskolások lassan „nagykorúvá” váló művészeti vetélkedőjének sajnos még mindig nem sikerült azt a társadalmi érdeklődést kivívnia, amit megérdemelne. Legjobb helyütt továbbra is egyszerű önképzőkori akciónak tekintik. Egyetlen olyan körzetről sem hallottunk (a becsei döntőn kívül), ahol a Szocialista Ifjúsági Szövetség községi választmányának művelődési bizottsága is részt vállalt volna a szervezésben, netán eseményé tette volna a körzeti versenyt. Az a sanda gyanúnk, hogy a legtöbb helyen a művelődési bizottságok programjában még csak helyet sem kapott. Pedig megérdemelné. Erről a tizenhét év szinte mindegyikében meggyőzött bennünket, még akkor is, amikor átmenetileg válságba került.

Az idek az úgynevezett mérsékelt évek közé sorolható. Egyes versenyágak iránt (műfordítási, képzőművészeti vetélkedő és plakátpályázat) valamelyest csappant az érdeklődés, a beszédművészeti, az irodalmi és a színpadi vetélkedő viszont azt nyújtotta, amit vártunk. A néprajzi pályázat a részvevő iskolák száma szerint mérsékelt, de Zrenjaninban például kiválóan sikerült: a Május 25-e iskolaközpont magyartanárának, **SZÜCS MARCSÓK Vilmának** 65 középiskolást sikerült mozgósítania pályámuk elkészítésére.

Bár váltig hangoztatjuk, hogy a vetélkedő ne csak a magyartaná-

dolok), még talán sohasem volt a vetélkedőnek. A selejtező körzetekkel a kapcsolat ezúttal sem volt a legjobb. Két helyről a ve-

Márton Valéria, a legjobb prózamondó

télkedő utolsó napján érkeztek meg a benevezések, a diákok elszállásolása sem ment simán, mert a kért listákat nem mindenhol juttatták el, el is térték tőlük. Úgy vélem, a zökkenők ellenére jól sikerült a vetélkedő. A záróműsor ünnepélyességéhez a díjnyertesek hagyományos bemutatkozása mel-

Marcsók Vilma tanárnő nagyon sokat segített. Szerettem a versmondást, prózával első ízben próbálkoztam.

CSIPAK Angéla, a Tanyaszínház dramaturgja, a beszédművészeti bíráló bizottság elnöke: — Hadd szorítkozzam a hibákra: a zsüri így segíthet a legtöbbet a versenyzőknek. A leggyakoribb a hosszú magánhangzók elnyelése. Adódnak hangsúlyhibák, tagolási tévedések. A hangerő hiánya sem ritka. A prózamondók nem választják külön kellőképpen az elbeszélő és a párbeszédész részt. Dicséretes, hogy a anyanyelvi kategóriában szinte kivétel nélkül nagyon szépen beszélő gyermekek léptek fel, aminek az általános nyelvromlás közepette csak örülhetünk, baj van viszont a művészi átéléssel, a váltásokkal.

Örvendetes, hogy a környezetnyelvi vetélkedőn is jó volt a kiéjtés, ámbar a művészi előadás azon is háttérbe szorult.

Dr. VAJDA Gábor kritikus, az irodalmi versenyág bíráló bizottságának elnöke: — Ha alkalmam lett volna mind a 17 vetélkedőn részt venni, talán azt mondanám, hogy némi fejlődés is tapasztalható. Így teljes bizonyossággal csak azt mondhatom, hogy humoreszkből, riportból és novellából akadt jó alkotás. Meglepő a diákok problémaérzékenysége és érettsége. Versben némi lankadás tapasztalható. A korosztály mentalitását tükrözi az elharapózó érzélgősség. A kritika versenyműfaja sem volt rossz, ámbar egy kis fenntartással fogadtuk: a tanár bábáskodása ebben válhat a legerősebbé.

Suzana POPOVIĆ, a környezetnyelvi versmondó-verseny győztese, a zentai Október 8-a Egységes Középiskola tanulója: — Eddig szerbhorvát nyelven versmondással hétszer vettem részt községi versenyen. Magyarul először a Messzike versenyen mondtam verset. Ezúttal egy Thurzó-verssel jöttem. Nagyon szívesen olvasom

Suzana Popović környezetnyelvi versmondó

rok ügye legyen, be kell ismerni: legtöbb helyütt a magyartanár hozzáállásán áll vagy bukik.

A záró kerekasztal-értekezleten elhangzott sok kérdés közül mindenképpen első helyre kívánczok: ennyi év után gazdát kellene találni a rendezvény számára, hogy társadalmisításával végre kilépjen az önképzőkori keretből.

Felmerült néhány ágazat létjogosultságának (plakátpályázat, műfordítási vetélkedő), a kérdése, és minden felszólaló sürgette a színjátszók vetélkedőjének új környezetbe (Szabadkára vagy Topolyára) vitelét. Felvetődött egy új előadóművészeti ágazat — zenes, verses monológ, irodalmi összeállítás — beiktatása. A fentiekről az októberre tervezett megbeszélésen tárgyalnak behatóbban a szervezők.

BERETKA Ferenc, a becsei Vlado Provči Egységes Középiskola magyartanára, szervező: — Az idén végre minden összjött. A stabilizációs gondok ellenére sikerült előteremteni a szükséges anyagiakat, és mérhetetlen örömmel tölt el, hogy ennyi mecénása (a könyvjutalmakat adókra gon-

Gazdát keres egy sok helyütt tizenhét év után sem kellően megbecsült rendezvény (a kerekasztal-megbeszélésről). (DORMÁN László felvétele)

lett a becsei Vlado Provči Egységes Középiskola énekkara is hozzájárult.

MÁRTON Valéria zrenjanini versenyző, a prózamondók vetélkedőjének győztese: — A zrenjanini Május 25-e Középiskolai Központ textilipari ágazatának tanulója vagyok, az idén jutottam először a becsei döntőre. Szücs

Thurzó, Petőfi, Weöres verseit. Nagyon szép ez a vetélkedő. Sok barátot szereztem, külön tetszik, hogy a környezetnyelv ápolására ekkora súlyt helyeznek.

SZÜCS MARCSÓK Vilma zrenjanini magyartanár: — Nagyon örülünk, hogy az idek vetélkedőn is sikert arattunk, külön öröm a prózamondása elsőség. Talán eloszlatjuk a tévhitet, hogy Bánátban nem tudnak szépen beszélni magyarul. Nagy gondot fordítunk a nyelv ápolására. Az iskolán kívüli tevékenység a vetélkedő jegyében folyik. Nyolc év után értem, hogy a vetélkedő most már az iskola vezetőségének is ügye.

ÁDÁM Rozália, az újvidéki Pedagógiai Akadémia tanulója, temerini utazódiák, a legjobb riport szerzője: — Szeretek nyitott szemmel járni. Mint ahogyan a riportom elején is megírtam, a témát az út mellől szedtem fel. Naponta elutazom az újvidéki személtelrakodó telep mellett, szemtanúja vagyok a környezet szennyvezetésének. Ez készített arra, hogy szűkebb pátriámban is körülnézzek. Egyébként is nagyon érdekelnek a társadalmi problémák. Már három ízben kaptam díjat riportjaimért: korábban a ponyvaregényről és a munkanélküliségről írtam. A vetélkedőt egészében véve nagyon jónak tartom. Mintha nekünk fiataloknak túl szűk volna az érdeklődési körünk. Legtöbb írás a szerelemmel, szenvedéssel foglalkozik. Szerintem tovább kellene látnunk az országunknál.

LAJBER György